

Trældom

Jeg ser et glimt
fra en tid hvor tiden var glemt
Når jeg falder igennem
kommer det frem
Så sygner jeg væk
Til det sted, hvor ormen bider sin hale
Det er der hvor vi skal nå hen
før det er for sent

Du skriger mod himlen
uden rigtig at vide hvorfor
Du kæler for døden
så du kan mærke dig selv

Jeg sætter dig fri
hver gang slangen dukker frem
For det eneste den kan se
er din medfødte trældom
Så binder jeg knuder på min hjerne
og tvinger fornuften ud fra min kerne
Indtil stormen...
er drevet forbi

Du skriger mod himlen
uden rigtig at vide hvorfor
Du kæler for døden
så du kan mærke dig selv
Når tiden er inde
vil du vide hvorhen jeg forsvandt
Det har været gemt i din sjæl
fra den dag du oprindt
Der bor lyset
som vi tager tilbage

Der er stille nu
Himlen lukker sig
Døden fødes i gamle sår
Vi træder ud
Ud af trældom
Vi træder ud
Ud i det ukendte Nej

